

ת"פ 15450/02/14 - מדינת ישראל נגד רמאח אקרע-נדון, פאדי עמלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

02 יולי 2015

ת"פ 15450-02-14 מדינת ישראל נ'

אקרע(עציר) ואח'

בפני כב' השופט שמואל מלמד

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. רמאח אקרע-נדון 3. פאדי עמלי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אסולין ועו"ד רייזמן

ב"כ הנאשם: עו"ד מסארווה ועו"ד סוקר

הנאשם הובא על ידי הליווי

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, אני מרשיע אותו בעבירה כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ה, 02/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירה של שהיה בלתי חוקית בתאריך 5/2/14.

עמוד 1

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. נפסק **רע"פ 3677/13** מוחמד אלהרוש נגד מד"י נקבע מתחם ענישה:

"31. משקלול האמור, מצאתי שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברת לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. בנוסף אני סבור כי יש לקבוע מתחם עונש לקנס שנע בין 0 ש"ח לבין 2,000 ש"ח. אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין, ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם."

הערך המוגן הינו הגנה על סדרי השלטון והמשטר וחיי אזרחי המדינה.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין עבירה של כניסה לישראל. באותו גזר דין הנאשם נדון ל- 18 חודשי מאסר לאחר שנדון בעבירות רכוש חמורות. במקרה הנוכחי מדובר בעבירת כניסה לישראל בלבד. הארכת מאסר על תנאי בגין העובדה שמדובר במאסר מותנה כשלעצמה אינה עילה להארכת המאסר המותנה. יחד עם זאת, לאור העובדה כי מדובר במי שנכנס לישראל למעלה משנה ומאז אין עבירות נוספות ואין הרשעות נוספות, אני סבור כי יש מקום להאריך את המאסר המותנה במיוחד לנוכח העובדה כי ניתנו תנאי שחרור והנאשם לא מצליח לעמוד בהפקדה.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. הנני מורה על חידוש עונש המאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש השלום בירושלים, בתאריך 27/3/12, תיק מס' 18245-11-11 למשך שנה נוספת.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 1/9/15.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך חודשיים, וזאת על תנאי למשך שנתיים וזאת שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשםובהיעדרמניעהעל-פידין, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה
ישלהחזירולידיואולגורםאחרלפיבקשתהנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשע"ה, 02/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד , שופט